

ក្បួន ឧបត្ថម្ភ

ដើម្បីឱ្យយើង
បានដឹងដឹង

ក្នុងការងារ ប្រចាំថ្ងៃ

คำนำ

การท่องเที่ยวเป็นกำไรของชีวิต ใครที่โอกาสได้ไปท่องเที่ยวมาก ก็จะได้ไปรู้ ไปเห็น ไปสัมผัสกับของจริง ได้ประสบการณ์ตรงมาก ก็ย่อมจะมีความรอบรู้มาก และถ้ารู้จักประมวล เอาความรู้และประสบการณ์ที่ได้มาวิเคราะห์และสังเคราะห์เข้าด้วยกันก็จะเกิดเป็นองค์ความรู้ ใหม่ หรือได้ข้อคิดแปลกใหม่ที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาอาชีพ การงานที่ทำอยู่ให้เจริญก้าวหน้าต่อไปได้อีกด้วย

ถ้าคนหนุ่มสาวยุคใหม่ได้ไปท่องเที่ยวต่างประเทศและรู้จักประมวลเอาสิ่งที่ได้ไป พบเห็นและเรียนรู้มาปรับประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในอาชีพการงานที่ทำอยู่ก็จะช่วยให้อาชีพ การงานเจริญก้าวหน้าได้รวดเร็วขึ้น ส่วนคนสูงอายุ การท่องเที่ยวนอกจากจะเป็นการให้รางวัล ชีวิตแก่ตนเองในบั้นปลายชีวิตแล้ว ความรู้และประสบการณ์ตลอดจนแนวคิดแปลกใหม่ที่ได้ จากการท่องเที่ยวบางทีอาจจะเข้าไปสำหรับการนำไปปรับประยุกต์ใช้ในอาชีพการงานที่ทำ เพราะบางท่านอาจจะวางมือหรือเกษียณอายุไปแล้วก็ตาม แต่ก็สามารถนำสิ่งดี ๆ ที่ได้จากการ ท่องเที่ยวไปถ่ายทอด ให้คำปรึกษาหรือชี้แนะลูกหลานและผู้อื่นให้รับช่วงนำความคิดที่ดี เหล่านั้นไปทำต่อไปได้

นอกจากนี้การท่องเที่ยวในวัยสูงอายุยังเป็นการเปลี่ยนบรรยากาศ เปลี่ยนสถานที่ พักผ่อนช่วยให้คนสูงอายุกระฉับกระเฉงมีชีวิตชีวา เพราะได้สัมผัสธรรมชาติที่สวยงาม ได้สูด อากาศบริสุทธิ์ฯลฯ เหล่านี้ก็ช่วยให้สุขภาพกายและสุขภาพจิตดีมีอายุยืนยาวต่อไปได้อีกด้วย

ประเด็นสำคัญคือผู้สูงอายุจะต้องประเมินสภาพของตนเองก่อนไปท่องเที่ยวด้วยว่า ไหว หรือไม่ไหว ถ้ารู้ตัวว่าไม่ไหว ก็อย่าได้ดันทุรังไปท่องเที่ยว เพราะนอกจากตัวเองจะเที่ยวไม่ สนุกแล้วยังอาจจะไปสร้างปัญหาให้ผู้อื่นที่ไปท่องเที่ยวด้วยกันเกิดอาการ”เซ็ง”และเที่ยวไม่ สนุกไปด้วย ดังนั้นสำหรับผู้สูงวัยถ้าสังขารไม่อำนวยให้ท่องเที่ยวแล้วก็ขอให้หยุดการ ท่องเที่ยว อยู่กับบ้านและทำกิจกรรมอื่นๆที่ทำได้แทนเถิด !

ปรารภนาดีจากใจ

ทวีป อภิสัทธี

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	3
สารบัญ	4
บทนำ	5
วันแรกของการเดินทาง	
กรุงเทพ – กวางเจา – สนามบินสุวรรณภูมิ – สนามบินไปหวิน	
วันที่สองของการเดินทาง	11
ฉางซา-จางเจียเจี๋ย(ขึ้นลิฟต์แก้ว)-ภูเขาอวตาร - สะพานไต้ล่าอันดับหนึ่ง-เขาเทียนจื่อซาน-สวนสาธารณะจอมพลเสื่อหลง-ทะเลเขา (ลงกระเช้า) – ร้านนวด	
วันที่สามของการเดินทาง	22
ภาพเขียนสิบสี่ (นั่งรถราง)-อุทยานจางเจียเจี๋ย -ล่องเรือทะเลสาบเป่าเฟิงหู - ร้านหยก	
วันที่สี่ของการเดินทาง	37
เขาเทียนเหมินซาน (นั่งกระเช้าขึ้น-ลง)-ถ้ำประตูสวรรค์-เมืองฟังหวง-	
วันที่ห้าของการเดินทาง	49
ล่องเรือถั่วเจียง-บ้านเกิดของกวีเสิ่นฉงเหวิน -ฟังหวง-ฉางซา	
วันที่หก วันสุดท้ายของการเดินทาง	55
ฉางซา-กวางเจา(นั่งรถไฟด่วน)-อนุสาวรีย์ 5 แพะ -ถนนปักกิ่ง-กวางเจา-กรุงเทพฯ	
ข้อคิดจากการไปเที่ยวเมืองจิน(จางเจียเจี๋ย-กวางเจา)	60
เกี่ยวกับผู้เขียน	63

บทนำ

ผมได้ยิ่บันทึกตีศัพทความงามตามธรรมชาติของอุทยานจางเจียเจี๋ย อุทยานมรดกโลกที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลหูหนาน ว่าเป็นอุทยานแห่งชาติแห่งแรกของจีน ที่มีความสวยงามตามธรรมชาติมาก จนได้รับการประกาศให้เป็นมรดกโลกธรรมชาติในปี ค.ศ.1992 จากเพื่อนฝูงที่เคยไปท่องเที่ยวมาแล้ว มาเล่าให้ฟังว่าให้ไปเที่ยวเสียก่อนที่ความบริสุทธิ์สวยงามตามธรรมชาติจะลดลงเพราะมีนักท่องเที่ยวเข้าไปท่องเที่ยวกันมากขึ้นทุกวัน

ผมจึงหาจังหวะที่จะเดินทางไปท่องเที่ยวเพื่อพิสูจน์ความงามตามธรรมชาติของอุทยานจางเจียเจี๋ย ให้เห็นกับตาตนเองว่าธรรมชาติที่นั่นสวยงามดังตามคำเล่าลือจริงหรือไม่? ก็มาได้จังหวะ ระหว่างวันที่ ๑-๖ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ซึ่งเป็นช่วงกลางปีที่อุณหภูมิของอากาศที่นั่นอยู่ในช่วงที่ใกล้เคียงกับอุณหภูมิในบ้านเรา

ผมเลือกไปท่องเที่ยวกับบริษัทโกสอติเดีย ที่เคยพาผมไปท่องเที่ยวแสวงบุญที่สังเวชนียสถานทั้ง ๔ แห่งในประเทศอินเดีย และเนปาล มาแล้วเมื่อช่วงต้นเดือนมีนาคมที่ผ่านมา เพราะเห็นว่าราคาและการบริการค่อนข้างพอใจ

การไปท่องเที่ยวเมืองกวางเจาและจางเจียเจี๋ยคราวนี้ผมมีเวลาศึกษาหาข้อมูลสถานที่ที่จะไปเที่ยวน้อยมากติดกับทุกครั้งที่ผมจะไปท่องเที่ยวต่างประเทศ (นอกจากเปิดดูข้อมูลจากอินเทอร์เน็ตเท่านั้น)แต่เมื่อได้ไปท่องเที่ยวและสัมผัสกับธรรมชาติอากาศ และความงดงามของอุทยานมรดกโลกธรรมชาติจางเจียเจี๋ยจริงๆแล้ว ก็ต้องยอมรับว่าคุ้มค่างกับเงินที่เสียไป และการที่ต้องระหกระเหินเดินทางข้ามน้ำข้ามทะเลไปท่องเที่ยวสถานที่แห่งนี้

เพื่อบันทึกความทรงจำที่เป็นประสบการณ์ในการท่องเที่ยวครั้งนี้ไว้มิให้ลืมเลือนไป ผมจึงเขียนสารคดีเรื่องเที่ยวกวางเจา จางเจียเจี๋ย ภูเขาอวตาร ฟังหวง บันทึกเอาไว้เป็นหลักฐาน และเพื่อให้เกิดประโยชน์แก่ผู้อื่นที่คิดจะไปท่องเที่ยวสถานที่แห่งนี้ได้ใช้เป็นแนวทาง

ศึกษาก่อนเดินทางไปท่องเที่ยว และผู้ที่ยังไม่มีโอกาสได้ไปท่องเที่ยวสถานที่แห่งนี้ เมื่อได้อ่านสารคดีเรื่องนี้แล้วก็จะได้รับความรู้และประสบการณ์เหมือนท่านได้ไปท่องเที่ยวด้วย!

การไปท่องเที่ยวครั้งนี้ใช้เวลา ๖ วัน ๕ คืน สถานที่ที่ไปท่องเที่ยวในครั้งนี้คือ **เมืองกวางเจาและเมืองจางเจียเจี๋ย** ส่วนใหญ่เป็นสถานที่ที่บริษัทนำเที่ยวทั้งหลายพาไปชมเช่น • **ล่องเรือชมความงามของทะเลสาบเป่าเฟิงหู** • **ชมเขาอวตารซึ่งถูกนำมาใช้เป็นฉากของภาพยนตร์** • **ชมความงามประตูละออว** ของเขาเทียนเหมินซาน • **สัมผัสบรรยากาศเมืองโบราณฟังหวง** • **ช้อปปิ้งสินค้าแบรนด์เนม ณ ถนนเป่ย์จิงลู่** และถนนปักกิ่ง ส่วนรายละเอียดของการไปท่องเที่ยวแต่ละวันแต่ละแห่งเป็นดังนี้ :-

วันแรกของการเดินทาง

กรุงเทพ – กวางเจา – สนามบินสุวรรณภูมิ - สนามบินไปหวิน

ผมออกเดินทางจากบ้านพักที่สาทรใต้ โดยรถแท็กซี่เมื่อเวลา ๖.๒๐ น. เพื่อไปขึ้นรถไฟฟ้าที่สถานีพญาไท นั่งรถไฟฟ้าสายแอฟฟอร์ทลิงค์เดินทางถึงสนามบินสุวรรณภูมิเมื่อเวลา ๗.๓๐ น. ไปพบกับเจ้าหน้าที่ **บริษัททัวร์โกสอติเคย์** กับคณะที่จะไปเที่ยวด้วยกันอีก ๑๕ คน ที่สนามบินสุวรรณภูมิประตู 4 เคาน์เตอร์ D สายการบิน THAI AIRWAYS INTERNATIONAL ซึ่ง

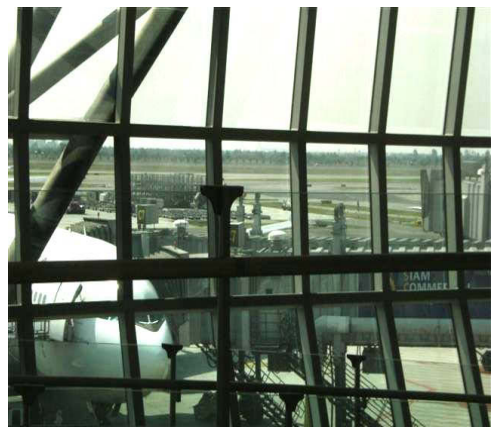

เจ้าหน้าที่ GO HOLIDAY TOUR ให้การต้อนรับและอำนวยความสะดวกตรวจเช็คสัมภาระและเอกสารการเดินทาง

ตลอดจนตัวขึ้นเครื่องให้กับเราแล้ว ผมจึงลง

บันไดเลื่อนไปหาอาหารรับประทานรองท้องที่ชั้น ๓ จากนั้นจึงเดินทางผ่านด่านตรวจศุลกากร เข้าไปรอขึ้นเครื่องบินสายการบินไทย เที่ยวบินที่ TG.668 ที่ประตู

ทางออกหมายเลข C 7 ผมได้ที่นั่ง 32E ซึ่งเครื่องบินจะขึ้นจากสนามบินสุวรรณภูมิเมื่อเวลา

๑๐.๔๕ น.และบินไปถึง สนามบินไปหวิน เมืองกวางเจา ซึ่งเป็นเมืองเอกตั้งอยู่ภาคใต้ของ มณฑลกวางตุ้ง เมื่อเวลา ๑๔.๓๕ น.(เวลาประเทศจีนเร็วกว่าเวลาในบ้านเรา ๑ ชั่วโมง)

หลังจากผ่านพิธีการตรวจคนเข้าเมือง และด่านศุลกากรเป็นที่เรียบร้อยแล้ว จึงไป ขึ้นรถที่ไถด์ฝ่ายจีนจัดมารับคณะเราอยู่เดินทางเข้าสู่ เมืองกวางเจา ซึ่งเป็นเมืองเอกที่ตั้งอยู่ ภาคใต้ของมณฑลกวางตุ้ง เป็นเมืองวัฒนธรรมเก่าแก่อันลือชื่อมาแต่โบราณ มีตำนานเล่า ขานกันยาวนานมาจนถึงปัจจุบันว่ามีเทวดา 5 องค์ สวมเครื่องแต่งกาย 5 สี ชี๊แพะ 5 ตัว คาบ

รวงข้าวมาให้ชาวบ้านเพาะปลูกเพื่อ

ขยายพันธุ์ มอบความอุดมสมบูรณ์อยู่เย็นเป็นสุขตลอดกาล จึงได้รับการขนานนามว่า “เมือง แพะ” “เมืองรวงข้าว” และ “เมืองดอกไม้ม” รถใช้เวลาวิ่งเข้าเมือง ๑๕ นาทีเพื่อพาไป รับประทานอาหารที่ภัตตาคารในเมืองกวางเจาแล้วหลังจากนั้นจึงพาขึ้นรถเดินทางต่อไปยัง

สถานีรถไฟด่วน เพื่อให้หนึ่งรถไฟด่วนความเร็วสูงที่สามารถทำความเร็วสูงสุดได้ถึง 352 กิโลเมตรต่อชั่วโมง **ขบวนที่ G1178/2012/05/01/19.20** เดินทางต่อไปยัง **เมืองฉางซาใต้** เมืองเอกของ **มณฑลหูหนาน**

รถไฟด่วนเส้นทางนี้เพิ่งเปิดใช้เมื่อปีค.ศ. ๒๐๐๘ ซึ่งเป็นปีที่จีนจัดกีฬาโอลิมปิกเมื่อ ๔ ปีที่ผ่านมาตัวเอง ค่ารถไฟด่วนจากกวางเจาถึงฉางซา ๓๑๕ หยวนราคาเกือบเท่ากับค่า

ตัวเครื่องบินแพ่งกว่ารถไฟธรรมดาหลายเท่า ระยะทางจากกวางเจาถึงฉางซาประมาณ ๘๐๐

กิโลเมตรเดิมใช้เวลารถวิ่ง ๑๑-๑๒ ชั่วโมง แต่เมื่อเดินทางโดยรถไฟด่วนใช้เวลาเพียง ๒ ชั่วโมงครึ่งเท่านั้น!

สถานีรถไฟด่วนกวางเจา สร้างไว้ใหญ่โตโอโง่งเหมือนสถานีขึ้นเครื่องบินมีผู้โดยสารมารอขึ้นรถไฟด่วนจำนวนมาก ประตูทางเข้าสถานีรถไฟด่วนอยู่ห่างไกลจากประตูทางเข้าสถานีด้านหน้าพอสมควร รถไฟด่วนจะจอดให้ผู้โดยสารขึ้นรถไฟไม่เกิน ๕ นาที

ดังนั้นเมื่อรับประทานอาหารที่ภัตตาคารแล้วคณะเราจึงต้องรีบเดินทางไปยังสถานีรถไฟด่วนแต่เนิ่นๆ เมื่อเดินเข้าไปในสถานีแล้วยังต้องลากกระเป๋าลงบันไดไปด้านล่างเพื่อไปรอขึ้นรถไฟด่วนที่ชานชาลา สำหรับผู้โดยสารทั่วไปจะต้องเสียบตั๋วเข้าเครื่องแล้วตัวก็จะไปโผล่

ด้านหน้าซึ่งเราจะต้องเก็บบัตรไว้สำหรับใช้ใส่เครื่องตรวจตั๋วในตอนขาออกจากสถานีปลายทางอีกครั้งหนึ่ง(เหมือนตั๋วรถไฟในบ้านเรา)

แต่เนื่องจากเราเป็นคณะทัวร์ที่ไกด์เตรียมซื้อตั๋วรถไฟด่วนแต่ละคนไว้ให้แล้ว เมื่อแต่ละคนมีตั๋วแล้วไม่ต้องเดินไปผ่านช่องที่ใช้เครื่องตรวจตั๋วอัตโนมัติ แต่ให้เดินผ่านช่องที่มี

เจ้าหน้าที่คอยตรวจตั๋วแทน แล้วแต่ละคนจะต้องเก็บตั๋วที่เจ้าหน้าที่ตรวจแล้ว ไว้ให้เจ้าหน้าที่ตรวจเมื่อจะเดินผ่านออกจากสถานีปลายทางอีกครั้งหนึ่งด้วย ทุกคนจึงต้องเก็บรักษาตั๋วรถไฟด่วนที่ผ่านการตรวจจากเจ้าหน้าที่ตรงทางเข้าต้นทางไว้ให้ดีไม่ให้สูญหาย

เมื่อคณะเราทุกคนขึ้นรถไฟฟ้าด่วนตู้โดยสารที่๗และได้ที่นั่งเรียบร้อยแล้วชั่วอึดใจรถไฟฟ้าด่วนก็ออกเดินทางจากสถานี**กวางเจา** ไปเมือง**ฉางซา** ซึ่งมีผู้โดยสารเต็มทุกตู้โดยสาร รถเริ่มทวีความเร็วขึ้นเรื่อยๆจนความเร็วไปคงที่อยู่ที่ ๓๐๙ กิโลเมตรต่อชั่วโมงไปเรื่อยๆแสดงว่าแม้ความเร็วสูงสุดของรถไฟฟ้าด่วนจะสามารถวิ่งได้ถึง๓๕๒กิโลเมตรต่อชั่วโมง แต่เมื่อวิ่งจริงๆก็มิได้วิ่งจนเต็มความเร็วสูงสุดที่กำหนดให้วิ่งได้

บนเส้นทางกวางเจา ถึงฉางซานี้ รถไฟด่วนจะจอดแค่ ๓ สถานีที่เป็นเมืองใหญ่ๆมีผู้โดยสารขึ้นลงจำนวนมากเท่านั้น เมื่อรถวิ่งใกล้ถึงสถานีฉางซา ปลายทางที่คณะเราจะลง สองข้างทางก็มีดมิดมองอะไรไม่เห็นแล้ว !

เมื่อคณะเราลงจากรถไฟด่วนอย่างรีบเร่ง(เพราะรถไฟฟ้าด่วนจะจอดแค่ ๓ นาทีเท่านั้น) จากนั้นจึงลากกระเป๋าออกจากสถานีรถไฟด่วน ไปขึ้นรถที่ทางไกด์บริษัททัวร์จีนจัดมา รอรับเดินทางเข้าพักที่**โรงแรม Xingwei Huatian Hotelเมืองฉางซา** เพื่อพักผ่อนเอาแรงไว้ท่องเที่ยวในวันรุ่งขึ้นต่อไป

วันที่สองของการเดินทาง

จางซา-จางเจียเจี๋ย(ขึ้นลิฟต์แก้ว)-ภูเขาอวตาร - สะพานไต้ล่าอันดับ
หนึ่ง-เขาเทียนจื่อซาน-สวนสาธารณะจอมพลเหอหลง-ทะเลเขา (ลงกระเช้า) -
ร้านนวด

รับประทานอาหารเช้าที่โรงแรมจัดให้เรียบร้อยแล้ว ๘.๐๐น.ตรงจึงขึ้นรถเดินทาง

ออกจากโรงแรมที่พักไปเมืองจางเจียเจี๋ยเมืองอุทยานมรดกโลกที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของมณฑลหูหนาน ใช้เวลาเดินทาง ประมาณ ๓ ชั่วโมงเศษ

เมื่อเดินทางออกจากเมืองจางซาที่เป็นเมืองใหญ่เห็นมีตึกสูงหลายสิบชั้นที่เป็นที่พักอาศัยและเป็นย่านแหล่งทำธุรกิจการค้า ที่ตั้งอยู่สองฟากถนนสายหลักกว้าง ๖ เลนที่สร้าง

ไว้กว้างขวางได้มาตรฐาน มีเสาไฟฟ้าโลหะขนาดใหญ่ตั้งไว้กลางถนนแล้วแยกสายฝังลงดินไป

โผล่ขึ้นยังสองฟากถนน สายไฟฟ้าจึงไม่มีให้เห็นเกะกะทั้งสองฝั่งถนนเหมือนในบ้านเรา

ส่วนทางเดินคนข้ามถนนส่วนใหญ่จะสร้างเป็นรูปโค้งครึ่งวงกลมล้อมถนนและมีทางเดินลาดบนรูปครึ่งวงกลม ซึ่งจะทำให้ตัวสะพานทางข้ามแข็งแรงรับน้ำหนักได้ดี เป็นรูปแบบเฉพาะที่เป็นเอกลักษณ์ของวิศวกรจีน ที่ออกแบบสร้างสะพานคนเดินไม่เหมือนในเมืองไทยหรือเมืองอื่นๆที่เดินตามกันวิศวกรอเมริกัน

เมื่อรวิงออกนอกเมืองไป ริมสองข้างทางเขียวขจีไปด้วยต้นไม้ที่ขึ้นอยู่บนเขาเตี้ย

บ้างสูงบ้างไปตลอดเส้นทาง บ้านเรือนในชุมชนชนบทที่ปลูกอยู่ตามบริเวณไหล่เขา และบริเวณที่ราบที่ทำการเกษตรแบบขั้นบันไดในระหว่างหุบเขา ส่วนใหญ่จะสร้างเป็นตึกชั้นเดียว บ้างสองสาม สี่ ชั้น บ้าง แสดงถึงฐานะทางเศรษฐกิจของคนจีนในชนบทดีขึ้นกว่าเดิมมาก แม้ยังมีบ้านเรือนเกษตรกรในชนบทบาง หลังที่ยังคงสภาพบ้านเรือนจีนแบบ เก่าที่หลังคาบ้านมุงกระเบื้องกลมๆอยู่ บ้างแต่ก็เป็นส่วนน้อยแล้ว

เมื่อรถวิ่งออกนอกเมือง ไกลออกไปขนาดของถนนลดลงเป็น ถนน ๔ เลนมีเกาะกลางถนนที่ปลูก ต้นไม้และมีเหล็กกั้นไปตลอดเส้นทาง นานๆจะเห็นมีป้ายโฆษณาภาษาจีน ขนาดใหญ่ตั้งอยู่ริมถนนบ้าง แต่ก็ไม่สามารถจะรู้ได้ว่าเขาโฆษณาอะไร เพราะมีแต่ภาษาจีน ล้วนๆไม่มีภาษาอังกฤษกำกับแม้แต่ตัวเดียว!

เมื่อรถวิ่งได้ประมาณ ๒ ชั่วโมงเศษได้ไปแวะพักที่ปั้มน้ำมันเมืองเล่อซือเพื่อให้เข้า ห้องน้ำและเปลี่ยนอิริยาบถ เพราะเดินทางต่อไปจากนี้ไปอีกประมาณ ๑ ชั่วโมงก็จะถึงเมือง

จางเจียเจี๋ยเมืองอุทยานแห่งชาติแห่งแรกของจีน ที่ได้รับการประกาศจากองค์การยูเนสโกให้เป็นมรดกโลกธรรมชาติในปี ค.ศ.1992 แล้ว

จากจุดแวะพักเดินทางต่อไปอีกไม่นานก็ผ่านชุมชนขนาดใหญ่ที่มีตึกสูงมีบ้านเรือนหนาแน่นคงจะเป็นเมืองหรืออำเภอใหญ่ที่มีคนอยู่เป็นจำนวนมาก รถวิ่งขึ้นบนสะพานข้ามแม่น้ำไปอีกด้านหนึ่งก็ยังมีตึกสูงๆที่กำลังก่อสร้างกระจายออกไปตามถนน แสดงถึงการ

ขยายตัวของเมืองออกไปตามสองฟากถนน

รถวิ่งผ่านหมู่บ้านที่ปลูกอ้อยริมสองข้างทางเป็นระยะๆกลุ่มหมู่บ้านที่ทำการเกษตรแบบขั้นบันไดลดหลั่นกันลงไปบนไหล่เขาจะปลูกพืชต่างชนิดกันบ้าง ชนิดเดียวกันบ้าง หมู่บ้าน

ที่ตั้งอยู่ในที่ราบลุ่มระหว่างหุบเขามีลำน้ำใสสะอาดไหลลดหลั่นกันลงมา ส่วนใหญ่จะทำนา ทำไร่ มองดูเขียวขจีไปทั้งหุบเขาเป็นภาพวิวที่สวยงามเหมือนหมู่บ้านในเทพนิยาย!

เมื่อรถวิ่งใกล้ถึงเมืองจางเจียเจี๋ยเข้าไปถนนที่มีขนาดเล็กก็ขยายใหญ่เป็น ๔ เลน สภาพถนนดีมาก บริเวณสองข้างทางเป็นป่าเขาลำเนาไพรที่มีต้นไม้ใหญ่ขึ้นหนาที่บมากขึ้น ถนนบริเวณที่ตัดผ่านหุบเขา สองข้างทางที่ระเบิดหินออกไปจะใช้คอนกรีตบุยึดภูเขาสองด้านไว้ ป้องกันการถล่มทลายของหินไม่ให้ร่วงหล่นลงมาเป็นอันตรายกับรถที่วิ่งผ่านไปมาบนถนน บางแห่งทำเป็นคอนกรีตยึดหินกันไว้แล้ว ยังปลูกต้นไม้เพื่อให้ยึดผิวดิน ผิวดินแซมไว้อย่างสวยงาม เพื่อป้องกันการพังทลายของก้อนหินสองข้างทางไว้อย่างดีอีกด้วย

เมื่อรถวิ่งออกจากเส้นทางด่วนที่ต้องเสียค่าผ่านทางแล้วก็เลี้ยวขวาเข้าถนนชนบท แคบ ๒ เลน รถวิ่งสวนทางกัน รถวิ่งผ่านเข้าไปในหุบเขาที่มีลำธารน้ำไหลใสสะอาดมีหมู่บ้านทำการเกษตร และวิ่งผ่านเข้าอุโมงค์ที่เจาะทะลุผ่านเข้าไปในภูเขาน้อยใหญ่หลายลูก บางอุโมงค์ ระยะเวลาที่รถวิ่งผ่านไปยาวนานกว่า ๑๐ นาที กว่าจะไปทะลุทางออกอุโมงค์อีกฟากหนึ่ง ที่มองจากด้านหน้าอุโมงค์ออกไปเป็นภูเขาสูงและป่าที่ดิบ

สองข้างทางที่รถวิ่งผ่านเป็นหมู่บ้านชนบท มีร้านค้าตั้งอยู่เป็นระยะๆ แล้วในที่สุดรถก็วิ่งมาถึงด่านจ่ายเงินเข้าเขตอุทยานจางเจียเจี๋ย รถวิ่งไประหว่างภูเขาที่มีลำธารน้ำใสสะอาดไหลขนานไปกับถนน จนไปถึงจุดแวะพักรถและนักท่องเที่ยวริมทางที่ทั้งสองข้างถนน ปลูกต้นไม้ไว้เขียวขจีและถี่มาก รถวิ่งต่อไปอีกไม่นาน ก็ไปหยุดแวะให้รับประทานอาหารกลางวัน

วันที่ภัตตาคารบนเส้นทางที่ร่ว่งผ่าน ที่หน้าประตูภัตตาคารมีสาวสวยยืนตักถองต้อนรับลูกค้า

อยู่ที่หน้าภัตตาคาร เพื่อเติมพลังไว้เตรียมตัวขึ้น**ภูเขาเทียนจื่อซาน**ต่อไป

เสร็จจากรับประทานอาหารกลางวันแล้วจึงเดินทางไปขึ้น**ภูเขาเทียนจื่อซาน**ด้วย **ลิฟต์แก้วไปหลง** ลิฟต์แก้วแห่งแรกของเอเชียที่สูงถึง ๓๒๖ เมตร บันทึกลงใน Guinness world Records เป็นลิฟต์แก้วแบบ Out door ที่สูงและเร็วที่สุดในโลก(World's tallest full-exposure outdoor elevator)เดินทางขึ้นไปสู่ภูเขา**เทียนเสี่ยวตี้อี้เจียว** (สะพานใต้ฟ้าอันดับ

